

Hồi Thứ Hai Mười

TỰ ĐẾN THIẾT XÀ NHẬN TRỌNG TRÁCH
PHỒ DIỄN TUYỆT CÔNG GIẢI NGHĨNGỜ

...**Đ**ấy là một khu trang viên hoang phế, nơi có một bóng nhân ảnh vừa thần tốc lao vào, nhanh như tia chớp và tịnh không gây bất kỳ tiếng động nào.

Nhưng cũng ngay tại khu trang viên này, ở một chỗ khác, thật khuất, lại có những sinh hoạt đang âm thầm diễn khai, chứng tỏ khu trang viên không thật sự hoang phế và cũng là từ lâu chẳng phải không có người lưu ngụ.

Trái lại, có không ít hơn tám chín người và lúc này tất cả đều bộc lộ phần uất, cùng giương mắt nhìn chăm chăm vào một thi thể đang được đặt nằm bất động trên linh sàng giữa họ.

Không hiểu giữa họ đã diễn ra cảnh yên lặng như thế này lâu chưa? Riêng lúc này, chợt có một phụ nhân lên tiếng, nói chậm, cơ hồ phải khó khăn lắm mới bật được từng tiếng rít qua kẽ răng:

- Chúng ta phải báo thù. Và hung thủ, hừ, nhất định chẳng ai khác ngoài Hồng Bảo Kỳ, là một tiểu tử chỉ độ gần nửa năm trước, bốn tọạ từng ngộ nhận hấn là kẻ có thể giúp bốn giáo hưng môn phục phái. Ngờ đâu lúc này đây, đã có không ít hơn ba mươi nhân mạng bị thảm sát dưới tà công Khổng Huyết Thủ của hấn và trong đó, thật thê thảm thay vừa có cả Ngô lão huynh của chúng ta. Thù này không báo quyết không là người...

Những nhân vật đứng xung quanh tuy vẫn không một lần dời mắt khỏi thi thể giữa họ nhưng do nghe rõ nên tất cả đều biểu lộ thái độ đồng tình với phụ nhân bằng việc cùng lẳng lạng gật đầu.

Tuy nhiên, chợt vang lên một thanh âm phản bác, tuy nhỏ nhưng rõ, tợ hồ được rót vào tai từng người:

- Báo thù tuy cần nhưng vì bốn giáo không chỉ có mỗi một thù, thế nên phải cân nhắc hầu minh bạch đâu là điều thiết yếu để phân định lợi hại trước sau.

Tất cả cùng giật mình, cùng quay nhìn về mỗi một hướng duy nhất:

- Ai?

Hướng họ nhìn vì là lối xuất nhập duy nhất nên lúc này không ai là không thấy rõ ở đó quả có một nhân vật chẳng biết đã xuất hiện từ lúc nào. Đã vậy, nhân vật này còn cố tình che kín diện mạo, chỉ lên tiếng phát thoại qua lớp vải đen phủ ngang mặt:

- Đừng ngại. Tại hạ không thể đến nếu như không biết rõ địa hình chốn này. Và tương tự, nếu tại hạ đến vì muốn gây bất lợi thì phải chẳng mọi phản ứng của chư vị lúc này đều đã muộn? Nhưng trái lại, tại hạ đến vì thiện ý và vì muốn Thiết Xà giáo hưng môn phục phái.

Phụ nhân lúc này từng lên tiếng lập tức bước lách ra, đi đến gần Thần bí nhân:

- Các hạ vẫn có thể đến nếu đã cố tình dò xét và nhất là đã lén bám theo ai đó đến đây. Tương tự, sự xuất hiện của các hạ vị tất vì thiện ý, nếu không, sao chẳng xuất lộ chân diện?

Thần bí nhân vụt xạ mắt loang loáng nhìn khắp lượt:

- Bốn giáo vì sao ra nông nổi này, để chư vị đến cả mọi nhất cử nhất động đều phải thập thò lén lút, chẳng dám công khai lộ diện? Và đây cũng là nguyên do khiến tại hạ tuy chưa tiện xuất lộ chân diện nhưng không vì thế mà vội càn quyết gì hạ không vì thiện ý.

Phụ nhân sa sầm nét mặt:

- Miệng lưỡi thật khéo. Nhưng cho hỏi, các hạ dựa vào đâu để từng lời thốt ra cơ hồ đều tự nhận là người của bốn giáo Thiết Xà? Nên nhớ, thời hưng thịnh của bốn giáo tuy qua lâu rồi, thêm cách đây ba năm lại bị Thần Ứng bang một phen nhất võng đả tận, nhưng giáo đồ bốn giáo gồm những ai hoặc hiện còn bao nhiêu nhân vật trung thành, ở đây ai ai cũng rõ. Vì thế có thể quả quyết chẳng ai biết các hạ là ai. Hãy giải thích đi.

Thần bí nhân không vội giải thích, chỉ bình thản tiến lại gần họ, đi luôn đến bên cạnh thì thể vẫn bất động nằm trên linh sàng:

- Quả nhiên là kiệt tác từ công phu Khổng Huyết Thủ Nhất Chương Toái Bia. Lòng ngực vỡ nát, lộ rõ toàn bộ lục phủ ngũ tạng, đến cả tâm thất cũng bị hung thủ dùng tay bóp vỡ, dùng máu huyết tuôn ra để làm cho công phu Khổng Huyết Thủ thêm tinh tiến hơn. Đích thực đây là mối huyết thù không thể không báo phục. Tuy nhiên, bốn giáo không thể không có giáo chủ. Chỉ như thế mới danh chính ngôn thuận, không những để báo thù mà còn tiến hành phục giáo hưng môn. Ai là giáo chủ?

Thái độ quá ung dung của Thần bí nhân khiến tất cả tuy bất phục nhưng dường như chẳng ai tiện tay đối phó. Bất quá họ chỉ có thể phản ứng bằng lời. Có một nhân vật trung niên hậm hực hỏi:

- Các hạ đừng làm ra vẻ thần bí nữa. Thiện bất lai - lai giả bất thiện. Hãy nói mau chủ ý của các hạ là gì?

Thần bí nhân chột nhìn thẳng vào phụ nhân trước sau đã nhiều lần phát thoại:

- Bốn giáo phải chẳng vẫn chưa có giáo chủ? Vì sau hậu quả do Thần Ứng bang gây ra, trong chư vị chẳng ai thuận phục nhau, hay do tín vật giáo chủ từ lâu đã thất lạc khiến việc chọn giáo chủ muôn phần khó khăn?

Phụ nhân giật mình:

- Ý muốn nói, hôm nay các hạ không hề ngẫu nhiên xuất hiện? Và vì các hạ đã may mắn thủ đắc tín vật giáo chủ nên tự cho đủ tư cách đảm đương trọng trách này?

Những nhân vật còn lại nghe phụ nhân nói như thế cũng cùng giật mình:

- Có thật không?

- Đã tám mươi mấy năm rồi, bốn giáo kể từ khi để thất lạc tín vật, uy thế cứ ngày càng suy giảm. Nếu quả thật đã có tín vật tái xuất hiện thì...

- Thì sao? Há lẽ phải trao ngay cương vị giáo chủ cho bất luận kẻ nào chỉ có mỗi một điều may mắn là tình cờ thủ đắc tín vật hay sao?

- Này, đừng phản ứng vội. Còn chờ xem đấy là tín vật thật hay giả.

- Không sai. Và vị tất trong tay đã có sẵn tín vật.

Thần bí nhân chột bật ra tiếng phì cười:

- Quả nhiên ở mỗi người trong chư vị đều lộ ra những bất thuận, chẳng ai phục ai. Được lắm, vậy thì cứ như thế này nha. Thoạt tiên, trong chúng ta cần phân biệt mau ai có bản lĩnh cao nhất. Kế đó, hãy giả như tại hạ có bản lĩnh khiến chư vị khẫu phục, thì phải chẳng tại hạ chỉ cần có thêm tín vật là sẽ được chư vị tâm phục, để an tâm phó giao trọng trách?

Dứt lời, bằng thủ pháp cách không, Thần bí nhân chột nâng cao tả chưởng và ung dung hướng về một phần vách của thạch thất, khẽ ấn một cái.

Mọi người nghi hoặc ngó theo.

Lập tức tất cả cùng kêu ô khi nhìn rõ ở thạch thất chột hiển lộ một dấu chưởng tay vừa mới được lực cách không ấn sâu vào và tạo thành, là điều từ trước đó ở vách thạch thất không hề có.

Phụ nhân còn kêu thêm một lời thảng thốt:

- Phải chăng các hạ vì tìm được di học do giáo chủ bốn giáo cách đây tám mươi năm lưu lại nên có thể luyện tuyệt kỹ này?

Thần bí nhân không đáp, chỉ hỏi ngược lại:

- Trong chư vị có ai bất phục chăng? Và còn ai nữa không từng nghe biết rõ về tuyệt kỹ này?

Có một lão nhân đã gần lục tuần chột hắng giọng lên tiếng:

- Tám mươi hai năm trước đây, giáo chủ bốn giáo tình cờ phát hiện một pho tuyệt học. Vì muốn bốn giáo có thêm uy danh, chí ít phải ngang bằng đại phái Thiếu Lâm luôn được xem là thái sơn bắc đẩu, thế nên giáo chủ bốn giáo đã quyết định ẩn cư, bế quan tọa công. Ngờ đâu kể từ ấy giáo chủ hoàn toàn biệt tích. Thay vào đó, hai năm sau, ở võ lâm lại xuất hiện một Cái thế ma vương, hành tung dù bí ẩn thì do đã gây ra quá nhiều thảm trạng khiến nhân dạng của Cái thế ma vương bị phát hiện. Điều oái oăm là ai ai cũng cho Cái thế ma vương chính là giáo chủ bốn giáo. Thế là cùng với thái độ hợp lực, quyết đối phó Ma Vương, khắp võ lâm cũng xem bốn giáo là thế lực tà ma cần phải loại trừ. Bốn giáo dần suy vi từ đấy. Các hạ có thật đã thủ đắc di học của giáo chủ bốn giáo thời đó? Vậy nói đi, giáo chủ bốn giáo có phải là Cái thế ma vương, được gọi là Huyết Thủ Ma Vương?

Thần bí nhân chột thở hắt ra:

- Bất luận ai nếu am hiểu tuyệt học Khổng Huyết Thủ, lại dùng công phu này gây đồ sát khắp nơi, hành ác mà không gớm tay, giết người và bất phân thiện ác hắc bạch thì chính là Ma Vương. Không sai, vì tại hạ đã thủ đắc toàn bộ sở học do giáo chủ bốn giáo thời đó lưu truyền nên có thể cho chư vị minh bạch. Giáo chủ bốn giáo chưa bao giờ là Cái thế ma vương. Trái lại còn là đại anh hùng thế thiên hành đạo, chưa từng gây tổn hại cho bất kỳ ai và chỉ hạ thủ khi buộc phải thay võ lâm diệt trừ một ác nhân nào đó.

Phụ nhân lập tức tiếp lời:

- Ma Vương hiện nay chính là Hồng Bảo Kỳ. Do vậy, nếu các hạ muốn đảm nhận trọng trách giáo chủ thì một là xin minh bạch cho mọi người tỏ tường sự khác biệt giữa tuyệt kỹ các hạ vừa phô diễn so với công phu Khổng Huyết Thủ là thế nào. Hai là các hạ hãy cho xem tín vật giáo chủ. Và ba là phải lập trọng thệ, vì bốn giáo hãy đối đầu và kết liễu Hồng Bảo Kỳ, báo thù cho Ngô lão huynh mới chết, qua đó minh chứng cho võ lâm thấy từ thừa nào giữa bốn giáo và Huyết Thủ Ma Vương là vô can.

Thần bí nhân lại nâng tả thủ lên:

- Tuy chưa thể quả quyết đúng sai thế nào nhưng qua danh xưng Khổng Huyết Thủ, tại hạ đoán điểm hữu biệt của hai loại công phu này nhất định phải có liên quan đến bàn tay khi vận dụng công phu. Tỷ như bàn tay của tại hạ đây, chư vị đều nhìn thấy rõ vẫn mang dáng vẻ bình thường. Dù vậy, để chư vị không phải nghi ngờ tại hạ có là hung thủ sát hại Ngô Lão huynh đây hay không, cũng như tại hạ có là kẻ đã gây ra hàng mấy mươi thảm trạng mới đây hay chăng thì tại hạ có chủ ý này. Là nếu tại hạ trở thành giáo chủ bốn giáo, chư vị sẽ luôn ở cạnh tại hạ. Khi đó, nếu vẫn diễn ra bất kỳ thảm trạng nào nữa và ở đâu đó, ắt chư vị tự mình bạch không hề do tại hạ gây ra. Còn việc báo thù, đương nhiên khi đảm nhận trọng trách, tại hạ quyết vì sự tồn vong cũng như hưng môn phục phái của bốn giáo mà tiến hành. Riêng vì tín vật, theo di lệnh của giáo chủ bốn giáo, tại hạ tìm đến đây lần này là để thu hồi. Và chư vị tin hay không, tín vật đó kỳ thực tám mươi năm qua vẫn hằng tồn tại ở đây, là nơi lâu lắm rồi từng là một phần của tổng đàn bốn giáo.

Tất cả đều ngờ ngờ:

- Ý muốn nói đích thực các hạ đã tiếp nhận toàn bộ những gì do giáo chủ lưu lại? Từ sở học cho đến trọng trách sẽ là giáo chủ bốn giáo kể từ lúc này?

- Tín vật được ẩn giấu ở đâu? Chỉ khi nhìn thấy bọn mõ mới tin lời.

- Nhưng cho dù có tín vật, các hạ vẫn phải hiển lộ công phu, sao cho bọn mõ tâm phục khẩu phục.

- Đúng vậy. Vì nếu chỉ với tuyệt kỹ vừa rồi, ai có thể dám chắc các hạ không là đồng bọn được Hồng Bảo Kỳ sắp đặt hầu cùng nhau tiến hành một đại âm mưu vô tiền khoáng hậu nào đấy?

Thần bí nhân bật cười:

- Trong chư vị ở đây, hãy cho biết được bao nhiêu người có thể nhìn ra toàn bộ công phu từng giúp bốn giáo tám mươi năm trước vang danh? Nhược bằng chẳng một ai trong chư vị nhận biết thì tại hạ dù có phô diễn, liệu có ích gì?

Nhưng cũng liền sau đó, Thần bí nhân vẫn lên tiếp đáp ứng:

- Dù vậy, ngay khi tại hạ thu hồi tín vật ắt sẽ có cách khiến chư vị tâm phục khẩu phục.

Đoạn trước ánh mắt vừa hoài nghi vừa ngỡ ngàng của mọi người, Thần bí nhân chợt di chuyển đến một góc của thạch thất:

- Qua di lệnh, tại hạ được biết địa điểm này từng là nơi dành riêng cho giáo chủ luyện công. Vì thế rất kín đáo, khiến chư vị ắt hẳn suốt thời gian vừa qua luôn dùng để ẩn thân hành sự, mưu cầu có một ngày giúp bốn giáo phục

phái hưng môn. Tuy nhiên chư vị nhất định không thể nào biết đây cũng là nơi mà tín vật của bốn giáo suốt tám mươi năm qua vẫn chờ có người đến thu hồi tiếp nhận. Chính là chỗ này.

Thần bí nhân đột ngột bật vỗ vào vách thạch thất vài lượt, ở vị thế mà chỉ một mình Thần bí nhân vì nhờ tiếp nhận di lệnh nên rất am hiểu.

“Bộp! Bộp! Bộp!”

Vách thạch thất ở đấy chợt tách khai.

“Cạch!”

Nhưng thay vì khai mở khá rộng về hai phía thì vách thạch thất chỉ hé thành một khe nhỏ, sau đó thì ngừng lại hoàn toàn.

Diễn biến này khiến mọi người cùng bàng hoàng ngạc nhiên thì phụ nhân duy nhất ở đây lại bình thản lên tiếng:

- Quả nhiên chỉ nhờ thực thụ tiếp nhận di lệnh từ giáo chủ bốn giáo, các hạ mới am tường đâu là nơi lưu giấu tín vật. Dù vậy, ắt do cơ quan đã lâu ngày không phát động mới xảy ra tình huống này. Sao các hạ không vận dụng tuyệt kỹ lúc nãy, phá vỡ vách thạch thất hầu nhanh chóng thu hồi tín vật?

Thần bí nhân lắc đầu, đồng thời còn buông kèm theo một tiếng hừ lạt:

- Tôn giá vẫn nghi ngờ tại hạ chính là hung thủ gần đây đã gây ra khá nhiều thảm trạng? Và mong rằng nếu tại hạ dụng lực phá vỡ vách thạch thất cũng tự cáo giác thân phận? Đã vậy, tại hạ sẽ cho tôn giá toại nguyện, để xem kiến văn của tôn giá đích thực nông sâu như thế nào? Nhìn đây.

Lần này Thần bí nhân dùng hữu thủ, giương thẳng ra với các ngón tay thay vì xòe thành trảo thì lại xếp sát vào nhau như một lưỡi cương đao. Và cứ thế, Thần bí nhân bất ngờ chọc thẳng các ngón tay vào khe hở.

“Phập!”

Lúc này, khi toàn bộ bàn tay đã lút ngập vào vách thạch thất, Thần bí nhân chợt lên tiếng nạt:

- Khai!

Bàn tay ấy lập tức được Thần bí nhân giật mạnh về với chấn lực tác động, vách thạch thất ở chỗ đó liền vỡ toang, tạo một lỗ thủng khá to, như một hốc đá nhỏ.

Trong hốc đá đã ẩn hiện một vật.

Lập tức từ một nhân vật nào đó đang đứng phía sau lưng Thần bí nhân cùng với mọi người, đã bật ra một tiếng quát khá to:

- Tín vật Thiết Xà trượng đầu thể dễ để ngoại nhân sở hữu. Hãy mau nằm xuống cho ta!

Tiếng quát làm ai ai cũng rung động. Nhưng khác với mọi người. Thần bí nhân ngay lúc tiếng quát đã bất ngờ lạng người biến mất.

“Vù...”

Chính vì thế, do quả nhiên có một lực đạo toan lên ám toán Thần bí nhân từ phía sau, nên khi Thần bí nhân biến mất, lực đạo đó dù mất đối tượng thì vẫn theo đà, quật mạnh vào vách thạch thất,

“Bùng!!”

Vách thạch thất tiếp tục bị vỡ thêm.

“Rào... Rào...”

Vật từng ẩn hiện trong đó lúc này càng thêm lộ rõ, chính là một Thiết Trượng được chạm khắc theo hình thù một mảnh xà.

Tín vật Thiết Xà giáo là Thiết Xà trượng lập tức trở thành đối tượng cho các nhân vật Thiết Xà giáo vì tranh nhau nên ngay tức khắc diễn khai một trường náo loạn.

- Lão Hoàng chỉ là Đường chủ, tư cách gì toan sở hữu Thiết Xà trượng? Mau tránh ra.

“Vù...”

- A, lão Thịnh bây giờ mới chịu bộc lộ dã tâm rồi sao? Nhưng liệu lão đủ bản lĩnh chiếm đoạt tín vật cùng ta chăng? Xem này!

“Ào...”

- Mọi người làm gì vậy? Sao lại tranh giành nhau? Há lẽ bất tuân di lệnh của giáo chủ, vì tín vật tất cả đã phát cuồng rồi sao? Mau dừng lại!

“Bung Bung Bung!!”

“Ầm! Ầm!!”

Cục diện diễn khai thật nhanh và theo đó tín vật Thiết Xà giáo chính là Thiết Xà trượng chỉ trong thoáng chốc không hiểu đã thay ngôi đổi chủ chẳng biết bao nhiêu lần mà nói. Đồng thời cùng với những lần mà nói. Đồng thời cùng với những lần đổi chủ thay người sở hữu này, tín vật cũng liên tiếp nhiều lần làm cho không ít người chỉ mới đó đã bị trọng thương, tổn hại về thể xác lẫn nguyên khí nội lực.

Và lúc này đây, Thiết Xà trượng chợt bị chấn kinh đánh bật lên cao.

“Vù...”

Mọi người, dù có bị thương tích hay không, tất cả đều hết hoảng, chột nhất loạt bật lao theo, hy vọng bản thân sẽ là người trước nhất chạm tay đến và sở hữu tín vật.

“Vút! Vút! Vút...”

Nhưng nhanh như một tia chớp, đã có một bóng nhân ảnh lao lướt lên, vượt qua cả mọi người, và thần tốc thu giữ Thiết Xà trượng vào tay.

“Vút!”

Mọi người sững sờ nhìn theo. Để khi tất cả đều thất vọng hạ thân xuống thì cũng là lúc bóng nhân ảnh nọ cùng hạ thân xuống như họ, lộ rõ chính là Thần bí nhân đã có Thiết Xà trượng trong tay.

Thần bí nhân chột nâng cao tín vật:

- Tín vật ở đây. Ai muốn tranh đoạt thì xin mời. Và nếu tất cả đều muốn đoạt, được, tất cả hãy cùng lên, bốn giáo chủ sẵn sàng hầu tiếp và nhất định cho chư vị biết thế nào là lợi hại.

Có khoảng sáu bảy nhân vật chột để lộ một vài cử chỉ mơ hồ như muốn xông lên nhưng vì dự dự nên không dám.

Thần bí nhân loang loáng mục quanh xạ nhìn những nhân vật ấy:

- Sao vậy? Không dám ư? Nếu thế, bốn giáo chủ quyết chẳng khách khí, đành thu giữ tín vật theo di lệnh đã tiếp nhận từ giáo chủ tiền nhiệm. Nhân đây, xin có các mệnh lệnh đầu tiên. Thứ nhất, bốn giáo chủ tạm bỏ qua cho chư vị lần này. Mai hậu nếu còn để xảy ra cảnh huynh đệ tương tàn như vừa rồi, bốn giáo chủ quyết nghiêm trị. Mệnh lệnh thứ hai, ất chư vị đều rõ cùng với tín vật này còn có thêm một bí ẩn khác mà chỉ đích thân giáo chủ mới biết, mới có thể vận dụng. Trong chư vị nếu ai bất phục thì đây là thời khắc duy nhất cho kẻ đó tự ý ly khai, bốn giáo chủ cũng hứa bỏ qua, không cần truy cứu. Kỳ dư những nhân vật nào thật sự thuận phục thì mau lần lượt tiến lên. Bốn giáo chủ sẽ dùng tín vật này, điểm hóa và chính thức phân phó trách nhiệm cho từng người. Thế nào?

Một trong những nhân vật từng để lộ cử chỉ bất phục mơ hồ chột lên tiếng:

- Nếu các hạ tự phụ đã biết rõ cách vận dụng điều bí ẩn của tín vật thì sao không thử phô diễn một lần cho mọi người cùng tỏ tường?

Thần bí nhân bật cười:

- Chư vị vẫn nghi ngờ tại hạ không thật sự tiếp nhận từ di lệnh của giáo chủ tiền nhiệm? Đã vậy, tại hạ đâu ngại cho chư vị chí ít lá một lần tỏ tường hư thực. Xem đây.

Thiết Xà trượng vẫn được Thần bí nhân nâng cao và từ vật này, ngay khi Thần bí nhân dứt lời, liền từ từ phát sáng. Thoạt tiên chỉ phát sáng ở chỗ tay Thần bí nhân cầm, sau đó thì lan dần, cuối cùng làm cho toàn bộ thanh trượng Thiết Xà cùng phát sáng, là lớp đồ rực rỡ màu máu.

Họ rúng động:

- Xích Luyện Thiết Thủ Tuyệt Công?!

- Qua thanh âm giọng nói, đích thực các hạ chẳng thể có niên kỷ vượt quá hai mươi ngoài và tuyệt công Thiết Thủ Xích Luyện càng không thể chỉ luyện trong vài ba năm là thành tựu. Các hạ kỳ thực là ai?

- Phải đấy, các hạ là ai? Và vì nguyên nhân nào đã đắc thành tuyệt công Xích Luyện Thiết Thủ cơ hồ vượt qua cả giáo chủ bốn giáo vào thời gian tám mươi năm trước?

Thần bí nhân thấu liễu chân nguyên, khiến Thiết Xà trượng không phát sáng nữa:

- Có những kỳ tích khiến bất kỳ ai cũng khó thể ngờ. Tương tự, nhờ kỳ tích nên tại hạ mới đủ bản lĩnh lẫn đởm lược để dám tiếp nhận trọng trách. Thế nên, nếu chư vị đều nhất dạ nhất tâm mong sao bốn giáo sớm có ngày tái lập hưng thịnh thì ngay lúc này xin đừng chần chừ. Trái lại hãy tỏ lộ lập trường, thuận hay không thuận cùng tại hạ phát dương quang đại, đưa bốn giáo công khai lộ diện giang hồ, nối tiếp di ý tiền nhân, cùng võ lâm chi trì đại nghĩa?

Có không ít nhân vật tự lùi xa:

- Bốn giáo đã chịu quá nhiều tổn hại vì mọi bang môn phái khác, lại chịu đựng một thời gian quá dài. Thế nên ngay lúc này xin đừng nói đến việc cùng võ lâm chi trì chính nghĩa. Mỗ bất thuận.

- Mỗ cũng vậy. Ân phải đền, oán tất báo. Các hạ chỉ được bọn mỗ thuận phục khi nào hứa giúp bốn giáo độc bá võ lâm, để không một ai xem thường nữa.

Phụ nhân cùng nói:

- Phu quân của La Cát Giao này, cùng nhiều giáo đồ khác đều tuấn giáo tuyệt mệnh. Thế nên khó thể bảo ta thuận phục, để bỏ qua mà không báo thù.

Thần bí nhân chớp nhẹ đôi mắt:

- Oan có đầu nợ có chủ. Tại hạ đâu chủ trương không báo phục oán thù? Có chẳng, xin đừng vì thế mà khiến bốn giáo trở thành đối đầu cùng mọi bang môn phái khác. Trái lại, cần luôn cân nhắc mỗi khi hành động, sao cho mọi thù nhân dù bại thủ vẫn phải tâm phục khẩu phục chúng ta. La Cát Giao tôn giá há lẽ không tán đồng?

Phụ nhân có tính danh La Cát Giao đành miễn cưỡng đáp qua tiếng thở dài:

- Sát hại chuyết phu là Hồng Bảo Kỳ. Nếu các hạ hứa giúp ta báo phục được, ta nguyện là người đầu tiên nhìn nhận tư cách giáo chủ của các hạ.

Thần bí nhân nhẹ gật đầu:

- Tại hạ hứa sẽ giúp tôn giá minh bạch và toại nguyện. Cho dù hung thủ sát hại tôn phu quân là ai, tại hạ quyết không ngại đối đầu. Được chứ?

La Cát Giao cũng là nhân vật đầu tiên tiến lại gần Thần bí nhân để khom người hành lễ:

- Thuộc hạ La Cát Giao, tham kiến giáo chủ.

Thần bí nhân từ từ hướng đầu Thiết Xà trượng về phía phụ nhân La Cát Giao:

- Theo giáo quy từng do tiền nhân di mệnh, bốn giáo chủ không thể không điểm hóa cho tôn giá. Hãy lập lại, có thuận phục và hứa cùng bốn giáo chung chia họa phúc, sinh tử có nhau hay không?

La Cát Giao khom người thấp hơn:

- Thuộc hạ xin lập thệ và hứa luôn thuận phục.

Từ Thiết Xà trượng mang hình đầu rắn lập tức phát xạ ra một tia sáng đỏ nhợt nhạt, chiếu ngay vào đỉnh đầu La Cát Giao:

- Bốn giáo chủ tiếp nhận và phân phó cho tôn giá đảm nhận trọng trách Chấp Pháp. Luật bất vi thân, được toàn quyền nghiêm trị bất luận ai dám vi phạm giáo quy, kể cả bốn giáo chủ, tôn giá cũng có quyền nghiêm trị.

La Cát Giao liền lạy tạ sau một thoáng tự rùng mình:

- Thuộc hạ tạ giáo chủ tín nhiệm.

Nhờ đã có một người thuận phục, các nhân vật còn lại hoặc nhanh chân hoặc chậm cuối cuối cũng lần lượt lên tiếp nhận sự điểm hóa từ Thiết Xà trượng của Thần bí nhân.

Tỏ vẻ hài lòng, Thần bí nhân bảo:

- Cũng tuân theo di mệnh của giáo chủ tiền nhiệm, ngay hôm nay, sau khi an táng xong Ngô lão huynh, bốn giáo chủ sẽ chỉ điểm thêm võ học cho chư vị. Và tùy theo danh phận của từng người, đương nhiên tại hạ cũng sẽ có các chỉ điểm khác nhau với các loại công phu khác nhau. Hạn sau một tuần trăng, bốn giáo sẽ công khai lộ diện, tuyên cáo trước quần hùng sự tái xuất của bốn giáo Thiết Xà.

Cả chín nhân vật nợ, được kể là khai báo công thân, đều lần đầu có cảm nhận phấn khích sau khi được giáo chủ hứa như thế. Từ đó, họ cũng bớt đổ kỵ, thay vào là dần cảm phục.

La Cát Giao chợt khẩn trương quay về:

- Giáo chủ?!

Lúc này, vẫn với thân phận Thần bí nhân, giáo chủ Thiết Xà giáo đang chỉ điểm võ học cho mọi người. Tiếng của La Cát Giao gọi khiến mọi người ngừng lại và cùng hướng mắt nhìn.

Thần bí nhân giáo chủ lên tiếng:

- La chấp pháp sao không thấy mang các vật thực về như mọi ngày?

La Cát Giáo lấy mắt nhìn từng người, cuối cùng thì dừng ở Thần bí nhân giáo chủ:

- Suốt đêm qua giáo chủ có bỏ đi đâu chẳng?

Thần bí nhân giáo chủ đáp:

- Rõ rồi. Phải chăng La chấp pháp vừa phát hiện đã có thêm nạm nhân nữa của tà công Khổng Thuyết Thủ Toái Bia? Thật may, quanh tại hạ suốt đêm qua luôn có nhị vị Hộ Giáo kê bên. Vì tại hạ phải chỉ điểm cho Nhị hộ giáo cách lập trận Âm Dương Tương Hỗ như từng hứa.

Có hai nhân vật cùng gật đầu thừa nhận:

- Hoa mỗ và Đồng huynh đệ đích thực đã cùng giáo chủ luyện công suốt đêm qua.

La Cát Giao lại hỏi:

- Vậy còn lúc mờ sáng thì sao?

Thần bí nhân giáo chủ lấy tay chỉ vào một nhóm cao thủ năm người đang đứng xung quanh:

- Ngoại trừ Tổng đường chủ đã đi chưa quay về, từ mờ sáng tại hạ vừa tọa công tự điều nguyên vừa giúp Ngũ đường chủ tiến hành luyện Thiết Xà trận cho dù thiếu hai phương vị là Tổng đường chủ và La chấp pháp.

Năm nhân vật này cũng gật đầu thừa nhận:

- Bọn mỗ, tuy luyện nhưng kỳ thực cũng là dùng trận Thiết Xà làm hộ pháp, giúp giáo chủ phóng tâm tọa công. Có thể quả quyết giáo chủ chưa một lần tự ý ly khai. Đã xảy ra chuyện gì, La chấp pháp?

La Cát Giao thở hắt ra:

- Huyết Thủ Ma Vương đã quay đáo lại, không biết có thật sự nhằm vào bốn giáo hay không. Vì Tổng đường chủ đã bị thảm sát, chính là do công phu Khổng Huyết Thủ Toái Bia.

Đang tư thế ngồi tọa công, Thần bí nhân giáo chủ đứng bật lên:

- Ở đâu? Chúng ta phải đến xem xét ngay.

La Cát Giao lắc đầu:

- Không cần. Vì thi thể của Tổng đường chủ đang được đưa về. Giáo chủ cũng hãy chuẩn bị, vì sẽ có ít nhất là hai phái Không Động và Hoa Sơn cùng đến.

Lập tức từ ngoài xa có thình âm vọng vào thật to:

- Thật là đường đột, chướng môn nhị phái Không Động, Hoa Sơn. Vũ Diệc đại sư và Vệ Công Diệc xin được hội diện giáo chủ Thiết Xà giáo.

Hoàn toàn bị bất ngờ, hai nhân vật Hộ giáo ngay lập tức quắc mắt nhìn La Cát Giao:

- Bốn giáo chưa đến ngày công nhiên lộ diện, mọi nội tình bốn giáo, nhị phái sao dễ dàng hay tỏ thực hư, là La chấp pháp chủ tâm chẳng?

La Cát Giao thản nhiên giải thích:

- Bốn chấp pháp không thể biết tin Tổng đường chủ lâm nạn nếu chẳng nhờ nhị phái Không Động - Hoa Sơn tình cờ thổ lộ. Và cũng chỉ là thuận miệng thôi, bốn chấp pháp có cảm nghĩ đây là cơ hội cho bốn giáo tuyên cáo tái xuất giang hồ. Có gì không đúng sao?

Những nhân vật đường chủ ít nhiều cũng thể hiện thái độ đồng tình với hành động của La Cát Giao:

- Bẩm giáo chủ. So với hạn kỳ từng ấn định thì chỉ vài ba ngày nữa cũng đến lúc bốn giáo công nhiên xuất lộ. Tuy hành vi này của La chấp pháp có phần tùy tiện nhưng xét lại cũng có lợi cho bốn giáo Thiết Xà. Dù vậy, định đoạt thế nào xin tùy giáo chủ.

Thần bí nhân giáo chủ lúc bấy giờ ung dung vung vẩy Trượng Thiết Xà:

- Dù gì thì nhị phái cũng đã đến. Nếu muốn tiếp nhận di thể của Tổng đường chủ, chúng ta không thể không cùng nhị phái hội diện. Tuy nhiên, giáo có giáo quy, gia có gia pháp, nhị phái nếu thật sự đến vì thiện ý thành tâm, họ phải đợi chúng ta có một vài sắp đặt đúng theo lễ, sao cho ngay từ đầu sẽ chẳng một ai dám xem thường bốn giáo. Về việc này, bốn tọa xin phó giao cho La chấp pháp.

La Cát Giao bồi rổi:

- Thuộc hạ chưa rõ ý giáo chủ muốn có những sắp đặt thế nào?

Thần bí nhân giáo chủ bật cười;

- Trú sở hiện tại của bốn giáo hiển nhiên chưa thuận tiện để đón chờ bất kỳ nhân vật nào đến bài phỏng. Dù vậy, ngộ biến phải từng quyền, hướng hồ đây lại là sự hiện diện của các nhân vật nhất môn chi chủ, càng khiến chúng ta không thể tỏ ra khiếm khuyết lễ nghi. Vậy hãy tạm sắp đặt thế này, phiên La chấp pháp đảm nhận phần việc tri khách, lập tức hồi báo để nhị phái biết lúc nào bốn tọa xuất hiện nghênh đón họ. Còn Ngũ đường chủ đảm nhận việc khai lộ, bốn tọa muốn khi xuất hiện phải có đủ tiền hô hậu ứng. Nhị hộ giáo sẽ tiến ra ngay sau bốn tọa. Hãy lấy khoảnh sân lộ thiên ngay phía hữu khu trang viện làm nơi giao diện. Nào, mau bắt đầu. Phiên La chấp pháp tiến hành trước.

Nhưng La Cát Giao chưa kịp cáo tri, thanh âm khi nãy lại vang vào, lần này thì khá gần:

- Xin đừng quá khách sáo. Vì tất cả đã đến đây, chỉ phiên giáo chủ mau tự thân tiếp nghinh đại giá nhị vị chưởng môn là đủ.

Thần bí nhân giáo chủ vẫn thản nhiên háng giọng, hạ lệnh cho La Cát Giao:

- La chấp pháp không nghe mệnh lệnh của bốn tọa sao? Nào, cứ bắt đầu. Nhập gia tùy tục, khách phải theo chủ. Nhưng đừng tỏ ra vội, kéo họ chê cười bốn giáo có giáo quy chẳng đủ nghiêm.

La Cát Giao bối rối, hướng hồ đúng lúc này đã có một vài nhân vật bắt đầu lộ diện:

- Nhưng họ đã đến rồi. Thuộc hạ...

Thần bí nhân giáo chủ vụt nâng cao Thiết Xà trượng:

- La chấp pháp mau thi hành theo đúng sự phân phó.

La Cát Giao đành cất lớn tiếng cáo tri:

- Bốn giáo chậm tiếp nghinh, mong nhị phái, nhất là nhị vị chưởng môn lượng thứ. Xin giữ lễ, chuẩn bị cung nghinh đại hạ giá giáo chủ tộ giáo Thiết Xà đang đến.

Thần bí nhân giáo chủ gật đầu:

- Làm tốt lắm. Nào, khởi giá. Ngũ đường chủ bốn giáo mau tiến bước. Giao phận sự hậu ứng cho Nhị hộ giáo đảm nhận đi.

Đoàn người của Thiết Xà giáo cứ thế tiến ra, dần vượt qua từng nhân vật thuộc nhị phái Hoa Sơn - Không Động đang từ ngoài tiến ngược vào.

Lúc sắp chạm mặt một tầng nhân khá cao niên, tầng nhân này vụt quát:

- Nếu Hồng Bảo Kỳ người toan dùng thủ đoạn này để ung dung đào thoát thì lầm rồi. Nhị phái đến đây đâu phải để người tùy tiện hí lộng? Tất cả mau đứng lại.

Thần bí nhân giáo chủ liền đáp lại bằng tràng cười sang sảng:

- Hóa ra nhị phái tìm đến chỉ do đối phó Hồng Bảo Kỳ. Đã vậy, bốn tọa cùng Nhị hộ giáo và Ngũ đường chủ vẫn tiếp tục theo lễ, xin được tiễn khách. Ha... Ha...

Hiểu rõ chủ ý của giáo chủ, Ngũ đường chủ lại tiếp tục bước đi, làm tròn nhiệm vụ tiền hô, cùng Nhị hộ giáo ở phía sau đoạn hậu, vẫn ung dung đi vượt qua từng nhân vật đã ngang nhiên đi ngược vào.

Có một đệ tử Hoa Sơn phái lập tức tiến ra, giăng ngang hai tay, quyết cản lối tiến bước của đoàn người tiền hô hậu ủng cùng giáo chủ Thiết Xà giáo đi giá:

- Thật cuồng ngạo. Há lẽ chẳng xem chướng môn nhân nhị đại phái Hoa Sơn - Không Động ra gì ư? Mau dừng lại, nếu không thì đừng trách Lôi Điển ta sao phải thất lễ.

Những nhân vật Đường chủ có một thoáng khựng lại. Lập tức họ nghe mệnh lệnh của giáo chủ uy mãnh bật ra:

- Ngũ đường chủ cứ việc tiến bước. Còn phận sự cáo tri của La chấp pháp nếu không hoàn thành, bốn tọa sẽ nghiêm trị sau. Há lẽ ngay ngày đầu bốn giáo tái xuất giang hồ lại để người người xem thường? La chấp pháp đâu? Sao không thi hành nhiệm vụ?

La Cát Giao dù bối rối vẫn vội lên tiếng:

- Nơi thết khách sẽ là khoảnh sân lộ thiên phía bên ngoài và ở hữu viện. Mong nhị phái miễn trách và tốt nhất là nên giữ cho đúng lễ.

Lôi Điển buộc phải nhượng lối dù vậy lại hậm hực quát:

- Hồng Bảo Kỳ người thật quá đáng. Há không biết thi thể của một nhân vật Thiết Xà giáo đang do bọn ta vất vả cùng mang đến đây hay sao? Có muốn bọn ta ném bừa ở đây chẳng?

Thần bí nhân giáo chủ hừ lạnh:

- Tổng đường chủ bốn giáo nếu có thêm bất kỳ một tổn hại nào dù nhỏ, trách nhiệm này bốn tọa quyết không bỏ qua, sẽ hỏi tội giáo huấn bất nghiêm ở nhân vật nào không biết bảo ban dạy dỗ Lôi Điển các hạ. La chấp pháp mau tiếp tục. Nhân tiện hãy hỏi nhị phái muốn bốn giáo tiếp đón hay tiễn khách? Nhưng nhớ, chỗ giao diện vẫn là phía hữu viện. Ngũ đường chủ, đi!

Đoàn người Thiết Xà giáo dù chỉ có tám người, không kể La chấp pháp vì không đi thành đoàn, tuy là quá ít so với số nhân lực của nhị phái lần này đường đột tìm đến, nhưng qua sắp đặt và thái độ nhất mực khăng khăng của Thần bí nhân giáo chủ cũng khiến nhị phái miễn cưỡng nhân nhượng, Bọn họ đành lục tục đi trở ra, vô tình trở thành một thế lực hậu ủng khá uy nghi đi nối ngay phía sau Nhị hộ giáo.

Ra đến phía ngoài, trước khi Ngũ đường chủ đặt chân vào khoảnh sân lộ thiên đã ấn định. Thần bí nhân giáo chủ chợt hắng giọng bảo:

- Dù là tiếp đón hay tiễn khách thì bốn giáo vì chủ nên không thể đơn phương tùy tiện tiến hành. La chấp pháp, khách đâu?

Đi ở phía sau đoàn người Thiết Xà giáo, có một nhân vật nhị phái Hoa Sơn - Không Động phần nộ quát:

- Hồng Bảo Kỳ người càng lúc càng quá đáng, cao ngạo và tột cùng vô lễ. Bốn chưởng môn nhân đang ở đây, liệu người có đủ đởm lược quay lại, dùng diện mạo thật đối mặt cùng Vệ Công Diện ta chẳng?

Có phần nhân nhượng, Thần bí nhân giáo chủ Thiết Xà giáo quay lại:

- Nghe danh đã lâu, nay gặp mặt càng minh bạch quả là danh bất hư truyền. Nhị hộ giáo mau thay bốn tọa. Mau lên, tiếp nhận lại thi hài của Tổng đường chủ và cho bốn tọa biết tử trạng của Tổng đường chủ là thế nào, hoặc có thể tạm kết luận hung thủ sát hại Tổng đường chủ là ai chẳng?

Lúc này vì đoàn tiền hô hậu ủng của giáo chủ Thiết Xà giáo đã ngẫu nhiên đổi tiền thành hậu, thế nên vừa nghe lệnh, hai nhân vật Nhị hộ giáo lập tức cúi đầu lãnh lệnh:

- Tuân lệnh giáo chủ.

Nhưng Vệ Công Diện, chưởng môn phái Hoa Sơn lại quát:

- Không cần. Vì lúc này và ở ngay đây ai cũng biết hung thủ là nhân vật thế nào. Vậy nên chẳng Hồng Bảo Kỳ người mau tự tiến lên đón nhận, cũng là thú nhận người chính là hung thủ đã dùng tà công Khổng Huyết Thủ Toái Bia hạ sát chính thuộc hạ của người.

Thần bí nhân giáo chủ lại bật cười thật to, vang dội và sang sảng:

- Xin minh bạch cho, thứ nhất, bốn giáo chủ cho đến tận lúc này vẫn chưa am hiểu công phu Khổng Huyết Thủ Toái Bia. Vệ chưởng môn khi thốt lời xin hãy thật cẩn ngôn, nếu không e khó tránh bị người cười chê là hồ đồ. Thứ hai, có những giáo đồ bốn giáo ở đây, ai ai cũng có thể minh chứng bốn giáo chủ suốt hai mươi bảy ngày qua chưa hề lìa xa mọi người, dù là nửa bước. Vậy muốn kết tội, phiền Vệ chưởng môn cho một bằng chứng thuyết phục, nếu

không, Ha... Ha... toàn thể giáo đồ bốn giáo e khó nuốt nổi sự vu khống và sỉ nhục này.

La Cát Giáo lập tức lên tiếng:

- Đích thực đã trải qua đúng hai mươi bảy ngày giáo chủ tộ giáo chưa một lần hoặc là tìm cơ hội tự ý ly khai.

Lão tăng khi nãy lại một lần nữa tùy tiện cất tiếng quát:

- Bất luận thế nào, lão nạp cũng đề quyết người chính là Hồng Bảo Kỳ. Để minh bạch, người có dám ngay tại đây lột bỏ lớp khăn che kín diện mạo người hay chẳng?

Thần bí nhân giáo chủ hừ nhạt:

- Hồng Bảo Kỳ là nhân vật quen biết thế nào với đại sư? Vả lại, qua sắc thái giận dữ của đại sư, phải chăng Hồng Bảo Kỳ cũng từng đắc tội hoặc với đại sư, hoặc với quý phái Không Động?

Thật lạ, như bị chạm đúng tâm sự, lão tăng chợt cuồng nộ bật lao ập vào:

- Người đừng vờ vĩnh. Có giỏi, hãy thi triển tà công Khổng Huyết Thủ, để xem có kết liễu được lão nạp chẳng? Đờ!!

“Ào...”

Nhị hộ giáo cùng một lúc bật quát:

- To gan! Mau...

Nhưng nhanh hơn, Thần bí nhân lập tức bước lách ra, dùng một tay xoa ngăn phản ứng của Nhị hộ giáo, đồng thời dùng cánh tay còn lại nhẹ nhàng xuất lực đối phó với chưởng kinh của lão tăng:

- Không cho thấy sự lợi hại, ắt nhị phái vẫn tiếp tục xem thường bốn giáo. Đành đắc tội vậy. Lui lại nào!

“Bùng!!”

Nhất chưởng của Thần bí nhân giáo chủ không chỉ lập tức kích lùi lão tăng mà với một ít dư kinh còn lại, chẳng hiểu sao vẫn thừa năng lực chạm đánh chát vào một cội cây cạnh đó. Và cội cây sau một thoáng tự chấn động cử từ từ gục đổ theo tư thế bị gãy gập lại.

“Ầm!!”

Mọi người chấn động, nhất là khi nghe Nhị hộ giáo hầu như cố tình lên tiếng tán dương:

- Công phu Xích Luyện Thiết Thủ của giáo chủ quả là tuyệt công cái thế.

Nhân đó, Thần bí nhân giáo chủ loang loáng quét mục quang nhìn từng nhân vật của nhị phái Hoa Sơn – Không Động:

- Xin lập lại, đừng ai tiếp tục xem thường bốn giáo. Nếu không, lần thứ hai sẽ không có bất kỳ sự nương tay nào. Trái lại, hãy lấy cội cây làm gương và đừng liều lĩnh thứ tiếp nhận một kích Thiết Thủ Xích Luyện là tuyệt công thượng thừa của bốn giáo. Và bây giờ, xin đa tạ và mong được đại phái Hoa Sơn ưng thuận cho nhận lại di thể của huynh đệ bốn giáo. Nhị hộ pháp mau tiếp nhận.

Do rúng động, hai đệ tử phái Hoa Sơn đành phó giao thật nhanh một chiếc cáng cho hai nhân vật hộ giáo.

Nhị hộ giáo nhanh chóng quay lại, cho Thần bí nhân giáo chủ lần đầu tiên mục kích thảm trạng vẫn còn nguyên đó của thi thể được đặt nằm trên cáng với lồng ngực bị vỡ toang.

Thần bí nhân giáo chủ cũng lần đầu tiên để lộ tâm trạng phần nộ, thể hiện qua tiếng quát kinh thiên động địa:

- Ác nhân Huyết Thủ Ma Vương bốn tọa thề không đội trời chung cùng người. Nhất định người sẽ có một ngày như thế này.

Và bất ngờ vũ lộng Thiết Xà trượng Thần bí nhân giáo chủ thi triển một trượng chiêu khiến kinh phong rít lên âm âm, cuối cùng thì giáng nện toàn bộ trượng kinh xuống một nền đất cách đó những ba trượng.

“Vù... Vù...”

“Ầm!!”

Cát đất tung bay tơi tả, lưu lại một hiện trạng là chợt xuất hiện ở đó một hố đất thật sâu và to ước khoảng nửa trượng vuông.

Nhị hộ giáo lần này không thể thốt bất kỳ lời tán dương nào. Trái lại, họ chỉ kêu thảng thốt:

- Đây là công phu gì, lại tột cùng lợi hại?

Thu Thiết Xà trượng về, Thần bí nhân giáo chủ buông tiếng than nặng nề:

- Chỉ mấy ngày nữa bốn giáo công khai xuất thế, ngờ đâu chưa gì đã chịu tổn hao một nhân mạng. Tổng đường chủ sống khôn thác thiêng, hãy giúp bốn tọa mau chóng báo thù, cho Tổng đường chủ yên tâm nhắm mắt.

Chợt có một lão tăng nữa tự ý tiến ra từ nhóm nhân vật Không Động phái:

- A di đà phật. Nói như vậy hóa ra giáo chủ không hề là hung thủ sát hại thuộc hạ quý giáo bằng tà công Khổng Huyết Thủ thật sao?

Thần bí nhân giáo chủ lập tức đáp lại:

- Muốn minh bạch hư thực, bốn giáo chủ có một đề xuất này, thật mong được sự đáp ứng từ nhị phái. Là ngay sáng mai, nếu được, xin nhị phái cùng bốn giáo luôn đồng hành. Thứ nhất, để nhất cử nhất động của bốn giáo chủ luôn được nhị phái để mắt đến. Khi đó, nếu hung thủ lại gây án, tất cả sẽ minh bạch, bốn giáo chủ không hề là hạng ác nhân như mọi người đang ngộ nhận. Hoặc ngược lại, hung thủ vì tinh ranh hơn, quyết không gây bất kỳ một thăm sát nào nữa, thì đúng chẳng đấy là nhị phái đã phần nào tạo phúc cho võ lâm?

Đại sư nọ cau mày:

- Sao không bảo vì giáo chủ chính là hung thủ nên không thể tiếp tục hành ác, bởi đã tự đặt bản thân vào tình thế bị nhị phái giám sát?

Thần bí nhân giáo chủ phì cười:

- Điều đó còn tùy vào dụng ý thứ hai mà bốn giáo chủ sẽ giải bày ngay. Đó là cung cách hành động của bốn giáo khi có nhị phái đồng hành sẽ có tác dụng bức dồn hung thủ đích thực phải tự xuất đầu lộ diện. Và xin tin lời bốn giáo chủ, chậm nhất chỉ trong vòng một tuần trăng là toàn bộ hư thực ắt minh bạch.

Vệ Công Diện nghi hoặc:

- Quý giáo định hành động thế nào? Và tại sao dám tự tin nên đề xuất này, như thể Vệ mỗ dù là chưởng môn nhân một đại phái vẫn phải tuân theo sắp đặt của quý giáo?

Thần bí nhân giáo chủ lần này bật cười thành tiếng:

- Nếu Vệ chưởng môn cảm thấy bị khuất tất, không muốn đáp ứng cũng chẳng sao. Vì xét ra, sở dĩ có đề xuất như vậy cũng do thoát tiên nhị phái nghi ngờ bốn giáo chủ, thế nên đây là cơ hội cho nhị phái tự minh bạch, nếu không tiếp nhận, bốn giáo chủ quyết không miễn cưỡng. Nhưng nếu đã là thế. Ha... Ha... mong nhị phái từ rày về sau hãy cẩn ngôn cho. Giá như muốn kết tội bốn giáo chủ thì nhớ phải có bằng chứng xác thực, đừng lập lại thái độ như lần này. Bằng không, bốn giáo chủ sẽ không khách sáo nữa. Xin được tiễn chân. Ha... Ha...

Vệ Công Diện tái mặt:

- Người có dám phơi bày lư sơn chân diện mạo của người chẳng? Nếu không dám, chứng tỏ người chính là Hồng Bảo Kỳ, là hung thủ gần đây đã liên tiếp tạo quá nhiều thăm sát bằng tà công Khổng Huyết Thủ Toái Bia chính người trước kia từng thừa nhận đã luyện.

Thần bí nhân giáo chủ vụt quay lại, lần lượt nhìn Nhị hộ giáo, Ngũ đường chủ và La Cát Giao chấp pháp Thiết Xà giáo:

- Chư vị hãy đáp một lời rất thật. Tổng đường chủ có phải do bốn tọa hạ thủ chăng?

Họ không thể không đáp:

- Giáo chủ suốt hai mươi mấy ngày qua chưa từng ly khai bọn thuộc hạ, dĩ nhiên không thể là hung thủ gây thảm trạng cho Tổng đường chủ.

Thần bí nhân giáo chủ gật đầu vẫn tiếp tục hỏi họ:

- Thảm trạng của Tổng đường chủ là do công phu gì?

Họ nhất loạt đáp:

- Đích thực là tà công Khổng Huyết Thủ Toái Bia.

Bật cười thật to, Thần bí nhân giáo chủ quay lại với Vệ Công Diện:

- Vệ chưởng môn nghe rồi chứ. Vì chính Vệ chưởng môn vừa nói chỉ có Hồng Bảo Kỳ là luyện được Khổng Huyết Thủ Toái Bia. Tổng đường chủ bốn giáo cũng do chính tà công này sát hại. Chỉ tiếc bốn giáo chủ lại không là hung thủ. Vậy Vệ chưởng môn có cảm thấy đã tự mâu thuẫn chăng? Ha... Ha...

Vệ Công Diện động nộ bật quát:

- Những nhân vật này đều là giáo đồ của Thiết Xà giáo, những lời bênh vực dành cho người là giáo chủ của họ đều không đáng tin.

La Cát Giao biến sắc, cùng tỏ ra động nộ:

- Vệ chưởng môn xin cẩn ngôn cho. Há lẽ kể cả La Cát Giao này, Vệ chưởng môn cũng bảo là không đáng tin?

Vệ Công Diện cả cười:

- Cùng một giuộc như nhau, ngu ngu tầm ngu mã tầm mã, Vệ mỗ dĩ nhiên cũng phải nghi ngờ. Ha... Ha...

La Cát Giao bật quát:

- Vệ Công Diện người thật quá đáng. Đừng nghĩ ta sợ người. Hãy mau tiến ra, La Cát Giao ta quyết lĩnh giáo tuyệt học của người.

Thần bí nhân giáo chủ vội ngăn lại:

- Đủ rồi. Có bốn giáo chủ ở đây, ai dám khinh mạn hoặc xem thường Thiết Xà giáo?

Vệ Công Diện lập tức tiến ra:

- Ý người muốn động thủ chăng, Hồng Bảo Kỳ? Nếu vậy, ta càng có cơ hội, quyết ngay tại đây phơi bày diện mạo thật của người. Hãy xuất thủ đi.

Nhị hộ giáo chợt tiến lên;

- Giáo chủ hà tất ra tay. Hãy gì phó việc này cho thuộc hạ.

Thần bí nhân giáo chủ xua tay khước từ:

- Ở đây không là trường sinh tử đấu, cũng không phải lúc phân tài cao hạ, xem ai có bản lãnh cao minh hơn ai. Trái lại, cần phải cho tất cả minh bạch, rằng phàm việc gì cũng phải có đạo lý. Và điều bốn giáo chủ muốn tỏ rõ là một khi chẳng có bất kỳ chứng cứ nào thì bất luận là ai cũng không được tùy tiện vu khống hoặc cố tình áp đặt một tội danh nào đó cho bốn giáo. Thế nên, bốn tọa lấy thân phận giáo chủ bốn giáo Thiết Xà hôm nay trịnh trọng cáo tri, mọi chuyện đã xảy đến cho bốn giáo vào tám mươi năm trước sẽ không bao giờ cho phép tái diễn. Một là hãy nêu bằng chứng, chỉ rõ bốn giáo chủ là hung thủ dùng tà công Khổng Huyết Thủ Toái Bia gây nhiều thảm sát gần đây, ngay lập tức bốn giáo chủ xin tự sát, lấy cái chết tạ tội với toàn thể võ lâm. Và hai là, nếu không thể nêu bất kỳ bằng chứng nào dù nhỏ, thì bất luận ai, bất luận bang môn phái nào, chỉ cần một hành vi gây bất lợi đối với bất kỳ ai trong bốn giáo Thiết Xà, bốn tọa quyết chẳng dung tha. Đạo lý này chư vị đã nghe minh bạch cả chứ? Và Vệ chưởng môn nếu vẫn muốn, được, bốn giáo chủ sẵn sàng nghe bất kỳ bằng chứng buộc tội nào từ phía phái Hoa Sơn. Có hay không?

Vệ Công Diện tái mặt. Và ngay khi phát hiện ở Vệ Công Diện lại xuất hiện thêm vẻ bối rối, Thần bí nhân giáo chủ không bỏ lỡ cơ hội, nói thêm:

- Không có ư? Có nghĩa là Vệ chưởng môn ngay lúc này chỉ muốn cũng bốn giáo chủ ấn chứng võ công? Điều này thì bốn giáo chủ chấp thuận. Vì xét ra cũng nên để khắp võ lâm biết bốn giáo Thiết Xà dựa vào đâu, quyết phen này tái xuất, hầu cùng võ lâm đối phó và tiêu diệt kẻ đã luyện tà công, dùng công phu Khổng Huyết Thủ, gieo nhiều thảm họa. Xin được Vệ chưởng môn chỉ giáo. Và tạm phó giao Thiết Xà trượng cho La chấp pháp giữ hộ.

Cục diện đã thay đổi, khiến La Cát Giao phấn khích, vội tiến đến và kính cẩn tiếp nhận Thiết Xà trượng.

Phần Vệ Công Diện cũng không thể khước từ một cục diện thay vì hỏi tội thì lại trở thành trận ấn chứng võ công cùng với giáo chủ Thiết Xà giáo, Vệ Công Diện chậm rãi tiến ra thêm, thần thái đều trong tư thế chuẩn bị.

Thần bí nhân giáo chủ cũng tiến lên với hai tay hoàn toàn không có gì:

- Vệ chưởng môn có cần ấn định giới hạn bao nhiêu chiêu chẳng? Riêng bốn giáo chủ ngay lập tức sẽ nhận bại nếu Vệ chưởng môn đủ bản lãnh lột bỏ lớp khăn đang che trên mặt bốn giáo chủ.

Bị khích nộ, Vệ Công Diện lập tức bật chồm đến:

- Người đã nói thì nhớ hãy giữ lời. Xem chiêu!

“Vù...”

Thần bí nhân giáo chủ không hề tỏ ra vội hay là nao núng, chỉ đứng nguyên vị và bình thản bật kéo hữu thủ lên:

- Vệ chưởng môn sao qua nóng vội? Lẽ nào cũng không cần dò xét hư thực về bản lĩnh hoặc nông hoặc sâu của bốn giáo chủ sao? Thế thì đành để Vệ chưởng môn thất vọng vậy? Lui.

Hữu thủ của Thần bí nhân chợt chớp động thật nhanh, khiến Vệ Công Diện tuy đã liên tiếp biến chiêu, mong chớp được vào lớp khăn che kín diện mạo của đối phương cũng không sao tránh thoát hữu thủ của đối phương vì quá biến ảo chớp chạm mạnh vào.

“Bùng!!”

Thần bí nhân bị dao động lắc lư, dù vậy vẫn nguyên vị, tựa hồ hai chân đã cắm sâu, đã mọc rễ ngay vào nền đất phía trước.

Trái lại, do không ngờ đã bị kích lùi nửa bước, khiến Vệ Công Diện ngay lập tức buông tiếng cười lạnh:

- Hảo công phu. Đã vậy, Vệ mỗ không khách sáo nữa, nguyện cùng giáo chủ tam chiêu ấn chứng. Nếu may thắng, chỉ xin giáo chủ cho diện kiến tôn nhan. Còn nhờ bại, số phận Vệ mỗ tùy giáo chủ định đoạt.

Thần bí nhân giáo chủ mỉm cười:

- Chủ trương của bốn giáo không hề muốn cùng các phái đối đầu, thế nên mong Vệ chưởng môn chớ quá lời. Trái lại, giả như bốn giáo chủ may mắn hơn, có thể khiến Vệ chưởng môn tin phục, thì đề xuất của bốn giáo chủ vẫn không thay đổi. Rất mong được nhị phái luôn đồng hành, cũng là cách để vô lâm dừng nghi kỵ bốn giáo. Xin mời. Ha... Ha...

Vệ Công Diện hít vào một hơi thật sâu:

- Được, quân tử nhất ngôn. Đệ nhất chiêu. Đỡ

“Ào... Ào...”

Thần bí nhân vẫn từ từ nâng dần hữu thủ.

- Tứ mã nan truy. Xin cẩn trọng!

“Vù...”

Đột ngột Vệ Công Diện đảo người, thu nhanh nhất chưởng để bắt thân tung kích thứ hai:

- Đệ nhị chiêu. Trúng!!

“Vù...”

“Ào... Ào...”

Thần bí nhân chuyển đòn chân trụ từ tả sang hữu, nhờ đó, chỉ cần khê xoay người là lại ung dung diện đối diện với chiêu kinh do Vệ Công Diện tung ào đến:

- Võ học Hoa Sơn phái quả danh bất hư truyền. Vì vậy, bốn giáo chủ dù miễn cưỡng cũng phải tiếp chiêu! Đờ.

“Bùng... Bùng...”

Chấn kinh lại làm Thần bí nhân chao đảo lắc lư, tương tự cũng làm Vệ Công Diện bị kích lùi nửa bước.

Vệ Công Diện khựng lại và biến sắc:

- Khá lắm. Quả chẳng hổ danh một giáo chủ. Tuy nhiên ở chiêu thứ hai, Vệ mỗ muốn lĩnh giáo binh khí. Không biết giáo chủ có ưng thuận không?

Thần bí nhân giáo chủ nhẹ gật sấn và đưa tay ra:

- La chấp pháp. Thiết Xà trượng.

La Cát Giao với sắc thái thần phục, vội bước đến và kính cẩn dùng hai tay nâng cao Thiết Xà trượng lên:

- Thỉnh giáo chủ tiếp nhận.

Vệ Công Diện cũng đã thủ kiếm, thấy vậy vội nói:

- Kiếm pháp bốn phái Hoa Sơn tuy chỉ có tám chiêu nhưng biến hóa vô vàn. Xin báo trước để giáo chủ không phải bất ngờ.

La Cát Giáo giật mình quay lại:

- Vệ chưởng môn muốn diễn khai trường quyết đấu thật sao? Nhưng chớ quên hạn định tam chiêu chỉ còn một. Hay Vệ chưởng môn toan nuốt lời, tuy còn một nhưng lại định diễn khai liên hoàn thành cả tám chiêu?

Vệ Công Diện lạnh lùng bảo:

- Phân tám chiêu để tạm gọi là có sự hữu biệt, kỳ thực pho kiếm pháp của bốn phái vốn dĩ vẫn có danh xưng là Liên Hoàn Hí Đỉnh Hoa Sơn Luận Kiếm, nào phải tự mỗ tách khai hay nuốt lời? Nhưng nếu giáo chủ quý giáo cảm thấy ngại thì Vệ mỗ đây quyết không miễn cưỡng.

Thần bí nhân liền hắng giọng lên tiếng:

- Đa tạ La chấp pháp. Nhưng xin chớ quá lo. Vì trượng pháp của bốn giáo cũng chủ trương thi triển theo các lộ số liên hoàn. Nếu buộc phải tách khai thì đâu dễ minh bạch những biến ảo lợi hại của từng chiêu số. Bốn giáo chủ tuyệt đối vô ngại, xin thỉnh Vệ chưởng môn tiên xuất kiếm chiêu.

Vệ Công Diện lập tức loang kiếm lao đến:

- Thoạt tiên xin có lời bội phục, giáo chủ quả có khí phách ngất trời. Xin thất lễ. Khai kiếm!!

“Ào... Ào...”

Nhìn vầng kiếm quang ngút ngàn do Vệ Công Điện triển khai, Thần bí nhân bật cười và cũng loang thiết trượng tạo ngay một màn trượng phong mịt mờ:

- Đa tạ Vệ chưởng môn quá khen. Vì trái lại, được lĩnh giáo tuyệt học này của quý phái, thật khiến bổn giáo chủ thêm hãnh diện. Xin hãy cẩn trọng. Ha ha

“Vù... Vù...”

Nhưng chẳng để kiếm quang chạm trượng phong, Vệ Công Điện như lời báo trước, đã lập tức biến chiêu, tung thành các chiêu kiếm liên hoàn:

- Giáo chủ hãy cẩn trọng thì đúng hơn. Trúng!!

“Vù...”

Thần bí nhân cũng biến chiêu ứng phó:

- Xin tâm linh hảo ý nhắc nhở. Trúng này!!

“Viu...”

Vệ Công Điện biến sắc.

Tuy nhiên đầu trượng mang hình đầu mãnh xà vẫn thần tốc chạm gõ vào đầu mũi kiếm của Vệ Công Điện

“Coong...”

Tay kiếm bị bức chôn, buộc Vệ Công Điện thu kiếm về.

Thần bí nhân cũng vội thu Thiết Xà trượng, ngờ đâu lại phát hiện Vệ Công Điện hậm hực bật nhanh thêm một kiếm chiêu nữa:

- Trúng!!

“Véo...”

Đó là một chiêu kiếm cố tình chọc thẳng vào giữa mặt Thần bí nhân giáo chủ.

Tuy nhiên, với tả thủ cũng từ nãy giờ chưa vận dụng, Thần bí nhân đột ngột bật chéch lên thật mạnh:

- Thật đắc tội. Lui mau!

Lập tức tả thủ được xèo như ngọn cương đao của Thần bí nhân chấn chạm ngay vào thân kiếm của Vệ Công Điện:

“Bùng! Choang...”

Tiếng chấn chạm ngân vang, khiến mọi người, nhất là các nhân vật Thiết Xà giáo vừa nhìn thấy thanh kiếm của Vệ Công Diện bị chấn dội ngược, lập tức cùng nhau reo hò tán dương:

- Tuyệt công Xích Luyện Thiết Thủ đây rồi?

- Hảo công phu. Giáo chủ thần công cái thế, đã thắng rồi!!

- Thiết Thủ lợi hại, không hề ngại chạm cùng lợi khí đối phương. Giáo chủ chính là cứu tinh nhân của bốn giáo Thiết Xà. Ha... Ha...

Vệ Công Diện giật mình nhảy lùi lại và thật sự ngỡ ngàng khi phát hiện tả thủ của Thần bí nhân giáo chủ Thiết Xà giáo quả thật vẫn vô sự, chẳng hề mang thương tích:

- Vệ mỗ bái phục. Tuyệt công Thiết Thủ Xích Luyện của giáo chủ tột cùng lợi hại.

Thần bí nhân nhẹ nhàng đáp lại:

- Cũng nhờ Vệ chưởng môn nương tay, không nở để lợi khí gây phương hại. Bốn giáo chủ nào dám nhận lời khen tặng của Vệ chưởng môn.

Và để chấm dứt mọi chuyện, Thần bí nhân đảo mắt tìm và nhìn phái Không Động:

- Chư vị đại sư liệu có gì chỉ giáo thêm chăng? Nếu không, mọi định đoạt thế nào đều tùy chư vị. Vì ngay sáng mai, bốn giáo nhất quyết vẫn sẽ khởi hành như đã giải bày.

Cũng như Vệ Công Diện từng hỏi, lần này vừa nghe Thần bí nhân tỏ ý định, La Cát Giao lập tức lên tiếng hỏi ngay:

- Giáo chủ định sẽ hành động như thế nào?

Thần bí nhân giáo chủ đáp:

- Bốn giáo ngoài việc hợp lực truy tìm hung thủ Ma Vương, còn phải đòi lại công bằng ở Thần Ứng bang. Tuy nhiên, do không thể đơn phương tiến hành, bốn giáo chủ đã quyết định sẽ tìm đến Kiều gia, sau đó nhờ Kiều lão anh hùng thay võ lâm đứng ra tác chủ. Chỉ như thế, hành sự của bốn giáo mới danh chính ngôn thuận, cũng loại bỏ dần các nghi ngờ từ lâu mọi người vẫn gán cho bốn giáo Thiết Xà. Chư vị nghĩ sao? La chấp pháp thấy sao?

La Cát Giáo cùng các nhân vật Thiết Xà giáo đều tán đồng:

- Kiều gia vang danh hiệp nghĩa. Giáo chủ định đoạt thế này thật là cao mình. Xin tuân theo giáo chủ.

o O o